

כרגע ואחרון נמנע שידור פרשנות בקול-ישראל, שכמעט הצדיקה את זריקת הרימונים על חיילי הטיבת-גיבעתי ליד הכותל המערבי בירושלים. מאז עזב **שמעון שיפר** את תפקידו ככתב מדיני של קול-ישראל, ועבר להיות כתבנו בחשונות, התחלק התפקיד, פחות או יותר, בין שניים. **עידן בן-עמי** הוא הכתב המדיני של הרדיו הממלכתי, ו**גלעד רמז**, שהיה עורך חדשות-החוז, נעשה מעין פרשן מדיני מופלג. במסגרת זו הוא מגיב מדי פעם על אירועים שונים. ביום שאחרי זריקת הרימונים הגיע לשר את הפרשנות שלו לאירוע. הוא התכוון לומר שהפעם לא צריך לבוא בסענות לאשף, שלקח על עצמו את האחריות לאירוע. מכיוון שהפעם הנפגעים היו חיילים ולא אזרחים חפים-מפשע. אך פרשנות זו לא הגיעה אל גלעד. בשיחה מיקרית שקיים **שלום קיטל** עם רמז, זמן קצר לפני השידור, נודע לו תוכן הפרשנות והוא מנע אותה באיבה. הסיפור עדיין מכה גלים בקול-ישראל, בשישי המצטרפים שהפרשנות לא שודרה, ואחרים המצדיקים את אידיה-השידור. בעיקר בגלל העובדה שהתגובות על שידור כזה היו עלולות להיות חמורות ביותר. חסידי הצנזורה שוכחים כי כבר לפני שנה עשה האלוף רחבעם (ג'נרל) זאבי, בשיחה ברדיו, הבחנה ברורה בין פיגועים באזרחים לפיגועים כלובשי-מדים — וברדיו לא עוררו או כל תגובה.

כועסים על גוטמן
בכירים בטלוויזיה, וכעיקר במחלקת-הבידור, אינם רואים בעין יפה את העובדה שרליה **גוטמן**, מפיקה בכירה ומוכשרת במחלקת-הבידור, הפיקה ועבדה באופן אינטנסיבי על הכנת מסיבת יום-ההולדת לאברהם (פשה) פשגל, במלאות 60. בתוקף תפקידה בטלוויזיה נמצאת גוטמן במגע הדוק עם אמנים, מפיקים ואמרגנים שונים וזה לא אתי, לדעת כמה מעמיתיה, שהיא הפיקה את האירוע לכבוד פשה.

מאחורי המיקרופון גולים בערבית

ההתאחדות לכדורגל לא מאפשרת שידור התוכנית שירים ושערים ביום השבת ברשת ב', מתוך נסיון להפעיל לחץ על הרשות, שיגרום לטלוויזיה לשר את מישחקיה-השבת. הטלוויזיה אינה מצלמת את המישחקים בגלל מאבקי השעות הנוספות של הטכנאים. אנשי ההתאחדות הודיעו שלא יאפשרו לרדיו לשר מן המיגרשים, משום שהשידור גורם לקהל שלא לבוא למישחקים. הם מעוניינים, לעומת זאת, שהטלוויזיה תצלם, מכיוון שאז הם מקבלים כסף מן המפרסמים המציבים שלטים במיגרשים. דויד ארמון, חבר הוועד המנהל, קרא לכל אחרי הכדורגל להדיר רגליהם מן המיגרשים בגלל האיסור לשר מהם. לעומת זאת מאפשרת ההתאחדות לרדיו בערבית לשר שידורים מן המישחקים, אך רדיו זה משרד רק את מישחקי הליגה הארצית. ביום-השבת האחרון התקשרו מאזינים רבים לאולפן הרדיו בערבית וביקשו שידורו גם על

צל"ש

דיון רציני

● **לחנן עזרן**, שהעז בתוכנית מבט ליל-שבת, להתייצב מול ההילולא של השתולות הכפר, ולהראות את הצד השני של המטבע. בכתבה מאלפת הביא עזרן את מתנגדי ההשתולות בקהילה הרפואית מול מחייביו, ואיפשר בפעם הראשונה דיון רציני על עצם ההצדקה של ניתוח-יראוה אלה. בין המראיינים היה גם הר"ר יולי גורלמן (ראה: עמודים 18-19).

מאחורי המירקע כמעט בג'י

אברהם "פשגל-פשה" רשא כמעט פנה בשבוע

כתב עזרן מול ההילולא

שעבר לבג"ץ נגד הטלוויזיה, בגלל עניין הנוגע לאתיקה מיקצועית. בתוכנית סיבה למסיבה, שהוקרנה לפני שבועיים, הוקדש כל הקטע הבידורי של התוכנית לקטעים מתוך ההצגה תולדות עם ישראל, השלמות ושיפוצים; שבה משתתפים, בין השאר, טוביה צפיר ודובי גל. בהפקת התוכנית שותף **מוטי קירשנבאום**. קירשנבאום הוא גם עורך טלוויזיה בחצר-מישרה. פשה חשב שיש עניין לאדתי בכך שה טלוויזיה מסקרת ועושה יחסי-ציבור למופע של אחד מעובדיה. בעבר, בתוכניות קודמות של קירשנבאום, כמו יורדים על השבוע, נמנעה הטלוויזיה מלתת להן פירסום על המירקע, למרות שאז היה קירשנבאום בחופשה-ללא תשלום. הפעם, משום מה, הכלל לא הופעל. **אהרון גולדסינגר**, מפיק סיבה למסיבה, הבטיח לפשה לתת בתוכנית קטעים ממופע הקסמים שאותו הוא מפיק והמתקיים עכשיו בהיכל-הספורט. אך הקטעים לא צולמו, בגלל אורך הקטעים מן התוכנית תולדות-עם-ישראל. פשה לא הגיש לבסוף עתירה לבג"ץ משום שגולדסינגר הבטיח לו שקטעים מן המופע שלו ישודרו ביום שישי הקרוב, בסיבה למסיבה.

תעודת-אניות

בשבוע שעבר התכנסה ועדת-מכרזים לבחור את מנהל מחלקת-הרדמה של קול-ישראל. **אפרים סטן** נבחר לתפקיד. במהלך ישיבת הוועדה באו לפני המועמדים השונים והציגו את עצמם. אחד המועמדים היה **ערן בניאל**, צעיר העובד ברדיו בירושלים. הוא יושב לפני חברי הוועדה וסיפר על עצמו. במהלך הסיפור חזרה המילה "אני" פעמים רבות, כשבניאל מתגאה במעשיו: "אני עשיתי...", "אני אמרתי...", "אני ואני". כשיצא המועמד מהחדר, פנה אחד מחבריה-הוועדה, **ישעיהו אברך**, פוב ליציט ועיתונאי דובר, ואמר לשאר החברים: "אני לא יודע כדג אף האיש מתאים לתפקיד או לא. אבל בטוח שהוא הציג לפנינו תעודת-אניות."

בתוככי הרשות

נסגר מעגל

אורי פורת, מנכ"ל רשות-השידור, סגר לפני שבוע מעגל מחיי המיקצועיים, כאשר הכריז על דוב יורקובסקי, העורך בפועל של ידיעות אחרונות, כעל יו"ר נשיאות ועדת העורכים. לפני 30 שנה, כשהיה פורת בן 21, קיבל אותו יורקובסקי לעבודה ככתב-ספורט צעיר בידו-עות-אחרונות. לפני שבוע נבחרו השניים, יחד עם עידו ריסנצ'יק, עורך מעריב, לנשיאות הוועדה. תפקיד יו"ר הנשיאות יעבור ברוטאציה בין השלושה, כל ארבעה חודשים.

שיר הלל לרדיו

מליאת רשות-השידור התכנסה השבוע, כשהנושא המרכזי והיחיד שעל סדר-יומה היה קול-ישראל, הרדיו הממלכתי. בכל ישיבות המליאה דנים קודם כל בטלוויזיה, ולרדיו אין מגיעים הפעם החליטו לדון רק ברדיו. הרדיו קיבל מחמאות ותישבחות כמעט מכל הנוכחים. **אורי פורת**, מנכ"ל הרשות, אמר: "אני לא יודע אם זה הרדיו הטוב בעולם, אבל אני לא מכיר טוב ממנו." מיהו מחברי המליאה הודיע לפורת שהוא לא-מקורי בהכרזה זו, וכי דויד בן-גוריון, ראש-הממשלה המנוח, אמר את אותם דברים על צה"ל. פורת ענה שהוא לא זוכר מה אמר בן-גוריון, הוא יודע שמנחם בגין, גם הוא

מפיקה גוטמן אתיקה

ראש-הממשלה לשעבר, אמר דבר דומה על חיל-האוויר הישראלי (פורת היה יועצו של בגין לתיקשורת). בסיום הישיבה קרא **ארי אבנר**, חבר המליאה, יועץ המנכ"ל ונציג-התלונות של הרשות, שיר-הלל שכתב לרדיו: על תקן של מי שקרוב לצלחת/פיתחתי לי כלל הוא מיכחך המיקלחת/עם בוקר, ושוב "הגשמה בחמלה"/נפתח המקלט ובגלל קלה/בעוד השידור מת עסק בפרקמטיה/רגלי מוליכתי לתוך האמ-סיה/ואו, כשמיקלחת נפתחת בעוז/קולו של שר לא ברור אז נגוז/והנה בימים ששידורו תיקנו/אפילו נילה לא חסרה באוזנינו." השידור זכה במחייאות-כפיים של חברי-המליאה.

גם **נעמה שפי**, עורכת תוכניות-מוסיקה, מדברת כבר תקופה ארוכה על עזיבה, ויתכן ותממש בזמן הקרוב את רצונה לעזוב. חוץ משלושת אלה יש **בחורה נוספת**, מוכשרת ורצינית, מכובדת התחנה, שגדלה בגל"ץ ומגששת עכשיו אפשרות לעבור לקול-ישראל. אך מגיעים אלה נמצאים בחיתוליהם, ועדיין לא ברור מה יעלה בגורלם. יציאתה של זו מהתחנה תהיה אכזרית רצינית.

מחכה שזה יקרה

פירסום ראשון על בית-הספר ללוחמה בטרור של צה"ל יהיה ביום השישי הקרוב ב-6 בערב בגל-צה"ל. במסגרת הסידרה חיילים —

אברהם רשא (עם ישראל פוליאקוב וליאור ייני) לא בג'י

אנשים צעירים, שעורכת **סנינה בתי-צבי**. בתי-צבי בילתה תקופה ארוכה עם שלושה ממדריכי בית-הספר, ושוחחה איתם על ההרגשות והמחשבות שלהם, כשהם מנסים להעביר לחניכים איך לקבל את ההחלטות הנכונות. אחת השאלות ששאלה בתי-צבי את שלושת המרואיינים היתה: "מה הפנטזיה של מרדך בבית-הספר לטרור?" הראשון ענה: "אני בטוח שזה קורה פה לכולנו, ואני חושב שאני אדם נורמאלי שלא חושב על אסונות שמתרגשים עליי. זה קורה לי כשאני בדרך אל ומהבסים כשהנשק עליי, או הפנטזיות האלה תופסות אותי. אני עולה לאוטובוס ובכל הדרך אני מרמין לעצמי סיטואציה שמחבלים נכנסים לתוך האוטובוס ואני מתכנן מה אני אעשה. אני יודע בדיוק מה אני צריך לעשות, אני באיזשהו מקום מאוד מוכן לזה, ולפעמים אני אפילו מחכה שזה יקרה, לא נעים להגיד. אבל אני כבר חשכתי איפה הם ייכנסו ומה בדיוק אפשר לעשות, ואני אומר לעצמי: נו, שיהיה פעם, כי אני יכול להתעסק עם זה כמו שצריך." השני ענה: "אני נוסע הרבה בטרמפים, והיו קורבנות של חיילים שנהרגו כך. אני חושב שאם יש מחבל שמסתובב ומחכה לחייל שיעלם, אני חושב שזה יהיה אני, ואני כבר אדע מה לעשות איתו." השלישי ענה: "אני לא כזה, אבל כשאני נכנס לבית-מלון אני מסתכל בחדר לראות איך הוא נראה מבחינת נוחות-הפרציה אליו. פשוט כי אני עוסק בזה, אני חי את העבודה, מה לעשות?"

תוצאות מישחקי הליגה הלאומית, וכך אומנם נעשה. למרות אידיה-השידור, ממשכה רשות-השידור לשלם להתאחדות 17 וחצי אלף דולר לקבוצה, לפי ההסכם.

עוזבים ולא עוזבים

בזמן האחרון מתקבל רושם שיש גל של עזיבה מגל-צה"ל לטובת קול-ישראל. הראשון שהכריז על כך יוצא בכותרות גדולות בעיתונים היה **אלכס אנסקי**, שדר התוכנית שבע אפס שבע. בינתיים, למרות הכותרות, לא ברור אם אנסקי אכן יעזוב את התחנה הצבאית לטובת הרדיו הממלכתי. לחבריו נרמה לעיתים כאילו הוא התחרט על הצעד. בינתיים עולים על הפרק שמות חדשים של מועמדים לעזיבה. **דורון ויינשטוק**, עורך בכיר בתחנה, מרבר כבר חודשים רבים על רצונו לעזוב, ויתכן שיממש את האיום בזמן הקרוב. ויינשטוק ערך את תוכניתה של **אורלי ייני** — גנישה יומית — וקיבל שבחים רבים על תפקידו. זה הוא היה מוצא את המראיינים, מתחקר אותם, מכין את השאלות ועורך את המישור. יתכן שגם ייני, העובדת בתחנה כפריי-לאנסרית, תרצה לעזוב. בינתיים היא תמשיך להגיש את תוכניתה היומית, אך בשינוי מתכוונת. לא יהיו בה ראיונות יומיים, אלא רק קיטעי מוסיקה בהגשה אישית של ייני.